

[Krag.]

hovedet slet ikke fandt nogen egentlig Gennemgang af Lovforslaget Sted, og heller ikke blev Lejlighed til at sammenstille dette Lovforslag med de Ændringsforslag, som vi dels havde stillet, dels havde i Beredskab og ønskede at stille, fordi vi blev stillet overfor den Afgørelse, som var truffet bag lukkede Døre. Men jeg er vedvarende af den Opfattelse, at havde vi faaet Lejlighed til en virkelig Behandling af Spørgsmaalet, vilde en Række af de uheldige Sider, som dette Lovforslag i dets Gennemførelse ude i Befolkningen har faaet, kunne være undgaaet.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, at Venstre har kun givet Anvisning paa Krisekasser uden at angive noget om, hvorledes det skulde blive muligt at bære Byrderne, og det ærede Medlem føjede til, at hvis de Krisekasser, Venstre havde ønsket, var blevet oprettet, havde de nu været tømt, og Situationen havde været ganske den samme som den, vi staar i i Dag. Jeg maa sige, at det forbavser mig i ganske overordentlig Grad, at det ærede Medlem kan udtale sig paa denne Maade. Det, som vi tilbød i Oktober Maaned, var at gaa til midlertidige Understøttelsesforanstaltninger paa den Hovedlinie, som af Socialministeren var angivet i Lovforslaget, som førte til Loven af 19. Oktober, men paa Betingelse af, at denne midlertidige Understøttelsesordning betød en sikret Overgang til det forsikringsmæssige Grundlag som Basis for Fortsættelseskasser. Var dette sket — og disse Kasser skulde jo være oprettet senest den 1. Februar i Aar i Henhold til vort Forslag — og Startningsmidlerne gennem Arbejdsløshedsfonden var stillet til Disposition den første Februar, havde alle de Arbejdsløsheds-kasser og derigennem alle de Fagforbund, som var skredet til den forsikringsmæssige Udvidelse af Arbejdsløshedsunderstøttelsen, som vi havde foreslaaet, nu staaet med de Midler i deres Krisekasser og paa et forsikringsmæssigt Grundlag — som den højtærede Minister nu stiller Krav om paa det rene Understøttelsesgrundlag —, og saa havde den Situation, som den højtærede Minister, som Rigsdagen, i Dag staar i, og som de arbejdsløse ud over Landet staar i, været undgaaet.

Hvad det ærede Medlem Hr. Einer Jensen mener med, at hvis vi havde faaet vore Planer fremmet, vilde Krisekasserne nu have været tømt, er mig ganske ubegribeligt, saa vilde de netop nu have været aabne, og de kunde gøre den Indsats, som det var fornødent at gøre for at hindre en

Fortsættelse af den planløse Understøttelsesuddeling, som gennemførtes ved Loven af 19. Oktober, og som Socialministeren og de to Regeringspartier i hvert Tilfælde i Dag staar som Talsmænd for, medens det tredje af Regeringspartierne fra 19. Oktober jo nu aabenbart føler sig paa usikker Grund.

Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen føjede saa til, at det, som vi fra Venstres Side havde til Formaal, var at faa Hjælpkasserne lukkede for de arbejdsløse. Ja, det er en Betragtning, som bevæger sig i den Grad paa Grænsen af Sandheden, at den i Virkeligheden maa siges at staa med begge Ben udenfor i dette Øjeblik; thi det, som vi fra Venstres Side krævede, var at undgaa en Dobbeltforsørgelse, dels gennem den Understøttelsesuddeling, som Loven af 19. Oktober hjemler Adgang til, og dels gennem Hjælpkasserne. Men vi erkendte, at selv om en arbejdsløs fik Understøttelse i Henhold til Loven af 19. Oktober, kunde saadanne særlige Forhold indtræde for den vedkommende, som kunde gøre det fornødent, at der blev ydet ham en yderligere Støtte, og derfor aabnede vi ogsaa Hjælpkasserne for saadanne. Vi stillede udtrykkeligt Forslag om, at der kunde ydes en Støtte til Personer med særlig stor Forsørgerpligt, eller som var kommet i særlige Vanskeligheder som Følge af langvarig Sygdom; der kunde ydes en Støtte til saadanne gennem Hjælpkasserne, selv om de fik den Hjælp, som Loven af 19. Oktober senere hjemlede dem. At det da skulde have været vort Formaal hermetisk at tillukke Hjælpkasserne for de arbejdsløse, kan paa ingen Maade med Sandhed hævdes. Men sikkert er det, at vi maatte kræve en nøje Prøvelse i hvert enkelt Tilfælde, før ogsaa Hjælpkasserne aabnedes for saadanne, og derfor stillede vi Krav om, at der skulde kvalificeret Majoritet i Hjælpkassebestyrelsen til at træffe Beslutning om en saadan Dobbeltforsørgelse.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Einer Jensen videre, at jeg er den direkte Aarsag til, at vi — *vi*, det vil altsaa sige Socialministeren og de to Regeringspartier, ja, ved denne Lejlighed altsaa de tre Regeringspartier — maatte gennemføre Loven af 19. Oktober 1931. Hvad det ærede Medlem maatte mene med denne Udtalelse, er jeg en lille Smule i Tvivl om, men antagelig har det været det ærede Medlems Hensigt at sige, at den Situation, hvori vi i Øjeblikket befinder os, er en direkte Konsekvens af Bortfaldet af den Del af Arbejdsløshedslovgivningen, som omfattede den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse